

[Vanggaard.]

nærmere Enkeltheder til Fiskeriforeningens Andragende.

Ligeledes vil jeg pege paa Gennemførelsen af de nødvendige Forholdsregler til Forbedring af Havneforholdene for den meget indbringende Rutetrafik paa Norge, som med Sikkerhed bliver genoptaget, saa snart Forholdene gør det muligt. I Kristiansands Havn er de nødvendige Forbedringer gennemført.

Jeg henstiller indtrængende denne Sag til den høje Regerings og specielt til den højtærede Trafikministers Bevaagenhed. Udgiften er næsten helt Arbejdsløn, og Arbejdet er derfor i Pagt med Tidens Løsen, ligesom Udgiften i høj Grad vil bidrage til Fremme af dansk Erhvervsliv. Tilmed var Havnen forrige Vinter en Tid næsten den eneste isfri Trafikhavn i Danmark. Ogsaa af den Grund kræver de omtalte Forbedringer særlig Opmærksomhed.

Flere Talere, ogsaa den sidste, har været inde paa Priskontrolraadets Virksomhed og har fundet, at Resultaterne var for ringe. Hvad der særlig fordyres, er Levnedsmidler. Det mest kendte Eksempel var Mælkens Fordyrelse i København, hvor dens Pris omtrent tredobledes fra Staldøren til Forbrugeren; men ogsaa de andre Levnedsmidler bliver uforholdsmæssigt fordyret. Dette kunde gaa i en Tid, hvor Prisen paa Landbrugsprodukter var meget lav, der var da Spillerum nok til at forestille Folk, at Bønderne fik en stor Pris, men alligevel altid klagede sig. Nu er disse Forhold væsentligt ændret, selv om Landmanden formedelst den store Produktionsnedgang ikke faar en Fortjeneste i Forhold til Prisstigningen. Der vil derfor nu være Anledning til at se noget nøjere paa dette Forhold end tidligere.

Kolonialhandelen eller Urtekramhandelen er under Konkurrence fra Brugsforeninger; men med Hensyn til Levnedsmidler har der ikke været nogen egentlig Konkurrence fra Andelsselskabernes Side, og en saadan Konkurrence var maaske ikke helt upaakrævet. Landbrugerne maa unde den handlende en rimelig Fortjeneste; men de er ogsaa interesserede i, at deres Produkter sælges med passende Avance.

Jeg siger ikke dette for at tage Parti for den ene eller den anden Part, men har

dog maaske nogen Berettigelse til at fremføre dette, da jeg altid har holdt paa Ligelighed i Beskatningen.

Før Novemberferien bevilgede Rigsdagen over 200 Mill. Kr. til Beskæftigelsesforanstaltninger, væsentligt til det private Byggeri; men Staten bør ikke selv ligge stille. Foruden den Sag, jeg alt har nævnt, vil jeg pege paa, at med den stigende nationale Interesse, der i den senere Tid har været fremherskende, bør vi ogsaa søge at redde og skjærme betydelige nationale Værdier. Jeg tænker bl. a. paa, at Bevillingen til Brandsikringen af vore Slotte ikke maa blive standset, og at vi sørger for Brandsikring af et af Verdens i sin Specialitet mest berømte Museer, nemlig vort Tøjhusmuseum. Endelig mener jeg ikke, at vi fortsat kan være bekendt at lade Koldinghus henligge som Ruin og gaa til Grunde, efter at Taarnet er blevet rekonstrueret. Det er jo alt sammen Arbejdsløn, og Rekonstruktionen af Koldinghus vil næppe koste mere end Opførelse af en Kommuneskole i København.

Jeg har før her i Tinget fremdraget denne Sag, til hvilken jeg ved Planerne er udarbejdet. Den forrige Indenrigsminister har tidligere nævnt, at han ønskede at foreslaa Bevilling; jeg haaber da ogsaa, at Sagen maa have den nuværende Indenrigsministers Interesse og den højtærede Finansministers Interesse. Jeg ved, at de lokale Rigsdagsmænd staar bag ved dette Ønske, men naar jeg her har fremhævet det, er det for at markere, at det ikke særlig er et lokalt Spørgsmaal, men en Sag, der maa interessere os alle som Danske, at faa genrejst dette nationale Monument.

Medens jeg er ved Beskæftigelses-spørgsmaalet, vil jeg nævne, om det ikke er paa høje Tid at ændre de kommunale Refusionsbestemmelser. Man har vel næppe tænkt ved deres Vedtagelse, at de vilde faa den Virkning, de har vist sig at have, nemlig at det for en Kommune kan betale sig bedre at give Understøttelse end at give Arbejde. Adskillige Sogneraadsformænd har til mig udtalt, at før vi fik disse Bestemmelser, havde de i Kommunen næsten ingen Arbejdsløshed. Vi har bevilget flere Hundrede Millioner Kroner til Beskæftigelse, men Fundamentet burde først rettes, saa vi paa naturlig Vis kan faa Arbejde i Gang